

in de figuren van soorten als Wilde Eend en Kuifeend.

Uit het voorgaande is de conclusie te trekken dat het boek eigenlijk veel te dik is. Men had zich moeten beperken tot de vogelsoorten waarover men echt goede informatie heeft verzameld. Dat zijn de vogels die in breed front over Nederland trekken en waarvan een wezenlijk deel van de populatie overdag is waar te nemen. Bij deze soorten komt het op veldervaring (geluiden!) aan. En die kennis is op veel telposten ruimschoots aanwezig!

Zoek in dit boek niet naar trekpatronen van Janvan-gent of Kuifeend, maar ga op zoek naar de bladzijden waar de trek van Buizerd, Houtduif, Vink, Boompieper en Veldleeuwerik wordt behandeld. Over deze soorten is bijzonder goede

informatie verzameld, gebaseerd op het telwerk van alle trektelposten. Zo blijkt de Veldleeuwerik over het gehele land in ongeveer gelijke aantallen te worden waargenomen, terwijl bij de Houtduif een sterk accent ligt op Hoog-Nederland. Ook het verschil in trektijd wat uur van de dag betreft wordt mooi in beeld gebracht. Witte Kwikstaarten zijn er vroeg bij, maar Buizerden komen pas op gang als het warmer geworden is.

Al met al een boek met veel informatie over vogeltrek, waarbij de ruimte die nu gependend wordt aan marginale verschijnselen beter besteed had kunnen worden aan nog meer aandacht voor de soorten waarvan men echt degelijke kennis verzameld heeft.

Jelle van Dijk

Van Heuvelrug tot Duin

Uitgave Staatsbosbeheer

Tijdens de Doedag van Staatsbosbeheer hebben we een leuke aankoop gedaan voor de bibliotheek. We hebben het nieuwe boek van Staatsbosbeheer gekocht: "Van Heuvelrug tot Duin". In dit boek worden de landschappen in Zuid-Holland en Utrecht beschreven die in beheer zijn van Staatsbosbeheer. Grote, bekende gebieden als bijvoorbeeld de Utrechtse Heuvelrug en Loosdrechtse Plassen worden beschreven, maar ook de kleinere en minder bekende plekken hebben een plaats gekregen in dit boek.

Op een prettig leesbare manier komt u veel te weten over de geologische geschiedenis van deze

gebieden, de invloed van natuurkrachten en de invloed van de mens. Natuurlijk worden de bedreigingen en het beheer uitvoerig besproken, maar ook de flora en fauna komen ruimschoots aan bod. Het boek is rijkelijk voorzien van prachtige foto's en van de belangrijkste gebieden zijn makkelijke overzichtskaarten opgenomen. Als u dit boek doorbladert komt u er achter dat Zuid-Holland en Utrecht nog prachtige natuurgebieden hebben die u vast nog niet allemaal kent en zeker een bezoekje waard zijn.

Ineke van Dijk

Met de Good Naturalists op Kreta

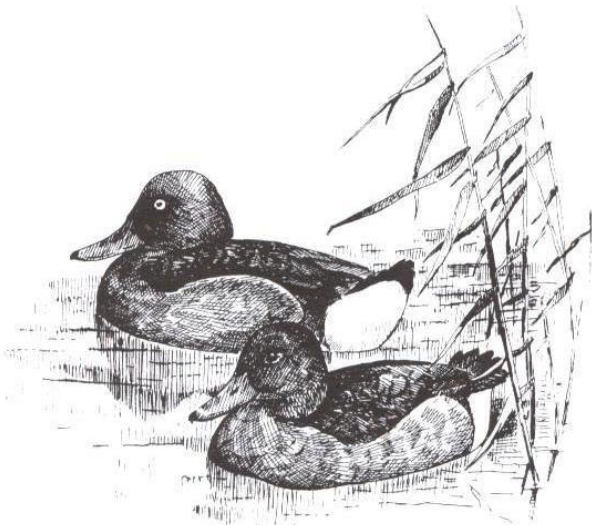
Wie Kreta zegt, denkt meestal het eerst aan de Samariakloof en de Lammergier, maar ook daarnaast is er veel te bewonderen op dit fraaie Griekse eiland, dat in het voorjaar naast zijn bloemenpracht een belangrijke functie vervult als tussenstation voor de trekvogels op weg van Afrika naar Europa.

Wie op weg van Chania naar Omalos en de 18 km lange kloof al snel besluit om in Agia rechtsaf te slaan richting Kirtomados, arriveert al gauw bij het meer van Agia. In de boeken over Kreta wordt alleen het meer van Kournas genoemd waar ik nooit veel vogels heb gezien, maar het meer van Agia, dat ik nergens tegenkwam, is een geheel ander verhaal. Toen ik daar op een zondagochtend

in april aankwam zag ik tot mijn ergernis al een toeristenbus staan, maar met op de voorruit een plakkaat Good Naturalists en bij een stenen hutje een ploegje Britse ouderen, gewapend met verrekijkers en telescopen. Een Margareth Rutherford-achtige lady, met links een stok en rechts een telescoop verwelkomde mij met de woorden Little bittern. Nu heb ik bij dergelijke expedities de kleine Hayman's zakvogelgids bij me, maar die geeft alleen de Nederlandse namen en deze keer ook de Birds & Mammals of Crete van George Sfikas en die is weer alleen in het Engels. De Jonsson met Nederlands en Engels vergezelt mij wel, maar blijft meestal in het appartement achter.

Een gewone Bittern herinnerde ik mij als Roerdomp, maar een Little bittern wist ik niet zo gauw. Scharrelend in het riet ontwaarde ik echter een Wouwaap. Daarnaast een Baillon's crake, zo zei mijn attente begeleidster.

Dat vergde even zoeken voor ik op het Kleinst waterhoen uitgekomen was. Verderop een Klein waterhoen en een overvliegende Night heron, een Kwak overeenkomstig het geluid dat hij maakt. Inmiddels bleef ik maar wat in de buurt van de gids van het clubje, die als een soort Engelse Jelle van Dijk aan een enkele vogelschim of geluidsflard genoeg had voor identificatie en die mij ook behulpzaam was om het desnoods even op te zoeken in de Hayman.

Witoogeend *Aythya nyroca*

Zo kwamen wij nog tegen: de Steltkluut, Oeverlopers, Sandpiper (Krombekstrandloper), Ferruginous ducks (Witoogeenden), Rietzangers, Grote karekieten, Kleine zilverreigers en Bruine kiekendieven. In de verte klonk een Nachtegaal en vloog een Golden oriole (Wielewaal).

Mijn gezin was allang op een belendend terrasje tussen de sinasappelbomen beland, maar ik bleef bij mijn nieuwe clubje, dat telkens met een paar passen voorwaarts langs het meertje trok, waarbij de ene helft zich aan de vogels wijdde en de andere helft zich, ook voorzien van de nodige gidsjes, op de Kretenzische bloemenweelde stortte.

Want zoals één van de deelnemers van de uit heel Engeland afkomstige groep mij uitlegde: je hebt beide nodig, want als je naar vogels kijkt kun je niet naar beneden kijken en als je naar bloemen kijkt niet naar boven.

Het deed mij allemaal onweerstaanbaar aan de Waddenexcursies denken, waarvoor iedereen weer van harte is uitgenodigd, maar misschien is een keer abroad ook niet zo'n gek idee.

Ik kreeg nog tips mee voor verdere waarnemingen op het eiland : langs de kust, volg de bordjes To the beach en dan vooral op plekken waar riviertjes in zee stromen.

Dat heeft mij de volgende dagen nog een hele groep Roodpootvalken (m,v,juv), een Bosruiter, Witgatjes en weer een Steltkluut en een Kwak opgeleverd.

Phalaropes (Franjepoten) die zij ook gezien hadden, heb ik helaas niet kunnen waarnemen, maar zo blijft er ook iets te wensen over. Wel zag ik nog bij een volgend bezoek aan het meertje een Ralreiger: buitengewoon fraai om het verschil te zien tussen de bruin-neutrale stand en de prachtig witte opvlucht.

Ook een Witwangstern, Groenpootruiter, Kleine strandloper en een paartje Slobeenden, hoewel de Shoveler volgens Sfikas na de Tweede wereldoorlog uit Kreta verdwenen zou zijn.

Wielewaal ♂

Toen ik daarna op 25 april op mijn verjaardag in een boom op het dorpspleintje van Kato Stalos van dichtbij een zestal Wielewalen (m,v) zag in- en uitvliegen en later nog een Roodkopklauwier, begrijpt u dat ik overwoog er maar een traditie van te maken om mijn verjaardag voortaan op Kreta te vieren.

Koene Vegter